Intuere sanctorũ patꝝ viuida exẽpla In qui
bus vera ꝑfectõ refulsit ꝛ religio. Et videbis
quã modicum sit ꝛ pene nihil ꝙ nos agimus.
Heu quid est vita nostra si illis fuerit cõpa-
rata. Sancti ꝛ amici xp̃i domino seruierũt in
fame ꝛ siti. in frigore ꝛ nuditate. in labore et
fatigatione. In vigilijs ꝛ ieiunijs. in oracõ-
nibꝰ ꝛ sãctis meditacõnibꝰ In ꝑsecucõnibꝰ ꝛ
ob ꝓbrijs multis. O quã multas ꝛ ǧues tri-
bulacões passi sũt Apostoli Martires Con
fessores Virgines. ꝛ reliqui ões qui xp̃i ve-
stigia voluerũt sequi Nã animas suas in hoc
mũdo oderũt. vt in eternã vitã eas possiderẽt
O quã strictã ꝛ abdicatã vitam sãcti patres
in heremo duxerũt. quã lõgas ꝛ graues tẽp-
tacões ꝑtulerũt. quã frequenter ab inimico
vexati sũt. quã crebras ꝛ feruidas oraciones
deo obtulerũt. quam rigidas abstinencias ꝑ
egerũt. quaꝫ magnũ zelum ꝛ feruoreꝫ ad spi
ritualeꝫ ꝑfectum habuerunt. quam forte bel
lum aduersus edomacionẽ vicioruꝫ gesserũt
Quam purã ꝛ rectam intencioneꝫ ad deum
tenuerunt. per diem laborabãt. ꝛ noctibꝰ ora
cõni diutine vacabãt. quãꝙ laborãdo ab ora
cione mẽtali minime cessarent. Omne tempꝰ

vtiliter expēdebāt O mnis hora ad vacādū de
o breuis videbat᷑. ⁊ p̄ mag̃ dulcedine ꝯtem=
placoīs etiaꝫ obliuioni tradebat᷑ nccītas cor
poralis refectoīs. ōmib⁹ diuicijs dignitatib⁹
⁊ honorib⁹ amicis ⁊ ꝯgnatis renūciabāt Nil
de mūdo habē cupiebant. vix necesſaria vite
ſumebāt. corpori ſeruire eciā in neceſſitate do
lebāt. Paupes igit᷑ erāt reb⁹ terrenis: ſed di
uites valde in grā ⁊ ꝟtutib⁹. foris egebāt: ſꝫ
int⁹ grā ⁊ ꝯſolacoē dīna reficiebāt᷑. mūdo e
rāt alieni ſed deo ꝓximi ⁊ familiares amici Si
bi ip̄is videbant᷑ tāq̄ nihili. ⁊ huic mūdo de=
ſpecti: ſed erāt in oculis dei p̄cōſi ⁊ electi. In ve
ra hūilitate ſtabant. in ſimplici obedīa viue
bāt. in caritate ⁊ paciēcia ābulabant. Et ideo
q̊ttidie ī ſpū ꝓficiebāt. ⁊ magnā apud deū g̃
ciaꝫ obtinebāt. Dati ſūt ī exēplū oīb⁹ religio
ſis. ⁊ pl⁹ prouocaē debent nos ad proficiēduꝫ
bene. q̄ꝫ tepidoꝝ nūer⁹ ad relaxādū O quāt⁹
feruor ōmium religioſorū in principio ſue ſan
cte inſtitucōnis fuit. O quāta deuotio oracoīs
Quanta emulacio virtutis. quā magna diſci
plina viguit: quāta reuerēcia ⁊ obediētia ſub
regula ī ōmib⁹ effloruit. Teſtātur ad huc veſ
tigia derelicta q̄ꝫ vere viri ſācti ⁊ perfecti fue
rūt qui tam ſtrēnue militantes mundū ſup
peditauerunt. Jam magnus putatur. ſi quis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

trāſgreſſor nō fuerit ſi quis qđ accepit cū paci
ētia tollerare potuerit. Ach tepoꝝ ꝯ neglīgēcie
ſtatꝰ noſtri. ꝙ tā cito declinamꝰ a pſtino feruo
re. ꝯ iam tedet viuere pre laſſitudine et tepo-
re Vtinā in te penitꝰ nō dormitet ꝓfectꝰ niſi to
tū. qui mlta ſepiꝰ exēpla vidiſti deuotoꝝ

De exerciciis boni religioſi. Ca. xix.

Ita boni religioſi ōmibus virtutibꝰ pol
lere debet. vt ſit talis interiꝰ q̄lis videt
hominibꝰ exteriꝰ. Et merito multo plꝰ
debet eē intus quā cernimur foris Quia inſpe
ctor noſter eſt deꝰ quez ſumopere reuereri de-
bemꝰ vbicūqz fuerimus ꝯ tāq̄ angeli in con
ſpectu eius mūdi icedere Omni die renouare de
bemus propoſitū noſtrū. et ad feruorē nos ex
citare. quaſi hodie primū ad cōuerſionē veniſ-
ſemus atqz dicere. Adiuua me dn̄e deus i bo
no propoſito et ſancto ſeruicio tuo. et da mihi
nunc hodie perfecte incipere. qꝛ nihil eſt ꝙ hat
tenus feci. ſcđm ꝓpoſitum curſus profectꝰ noſ
tri et multa diligencia opꝰ eſt bene proficere
volenti. Quot ſi fortiter ꝓponēs ſepe deficit. qđ
ille qui raro aut minꝰ fixe aliquid proponit.
Variis tamen modis contingit deſercio ꝓpo-
ſiti noſtri ꝯ leuis omiſſio exerciciorū vix ſine
aliquo diſpendio tranſit. Juſtorum propoſi